Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 23ης Ιανουαρίου 2014*

«Αίτηση αναίρεσης — Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα WESTERN GOLD — Ανακοπή του δικαιούχου των εθνικών λεκτικών σημάτων, του διεθνούς και του κοινοτικού λεκτικού σήματος WeserGold, Wesergold και WESERGOLD»

Στην υπόθεση C-558/12 P,

με αντικείμενο αίτηση αναίρεσης δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 4 Δεκεμβρίου 2012,

Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενο από τον A. Pohlmann,

αναιρεσείον,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι

η **riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG**, πρώην Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG, με έδρα το Rinteln (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον T. Melchert, Rechtsanwalt,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

η **Lidl Stiftung & Co. KG**, με έδρα το Neckarsulm (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους M. Wolter και A. K. Marx, Rechtsanwälte,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Borg Barthet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, E. Levits και M. Berger, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της απόφασης που έλαβε, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Απόφαση

1 Με την αίτηση αναίρεσης, το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ζητεί την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Σεπτεμβρίου 2012, Τ-278/10, Wesergold Getränkeindustrie κατά ΓΕΕΑ — Lidl Stifung (WESTERN GOLD) (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 24ης Μαρτίου 2010 (υπόθεση R 770/2009-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG και της Lidl Stiftung & Co. KG (στο εξής: επίδικη απόφαση του ΓΕΕΑ).

Το νομικό πλαίσιο

2 Το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1), με τίτλο «Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση:

[...]

β) εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα· ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα.»

Ιστορικό της διαφοράς

3 Στις 23 Αυγούστου 2006 η Lidl Stiftung & Co. KG (στο εξής: Lidl Stiftung) υπέβαλε αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος στο ΓΕΕΑ, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1), ο οποίος έχει πλέον αντικατασταθεί από τον κανονισμό 207/2009.

4 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο WESTERN GOLD.

5 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στην κλάση 33, υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Αλκοολούχα δυνατά ποτά, ειδικότερα ουίσκι».

6 Η αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 3/2007, της 22ας Ιανουαρίου 2007.

7 Στις 14 Μαρτίου 2007 η εταιρία Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (στο εξής: Wesergold Getränkeindustrie), στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της οποίας έχει υπεισέλθει η εταιρία riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG (στο εξής: riha WeserGold Getränke), υπέβαλε, βάσει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94, του οποίου οι διατάξεις περιλαμβάνονται πλέον στο άρθρο 41 του κανονισμού 207/2009, ανακοπή κατά της καταχώρισης του σήματος που αφορούσε η αίτηση, σε σχέση με τα προϊόντα που αναφέρθηκαν παραπάνω στη σκέψη 5 της παρούσας απόφασης.

8 Η εν λόγω ανακοπή στηριζόταν σε δικαιώματα επί διαφόρων προγενέστερων σημάτων.

9 Το πρώτο από τα προγενέστερα σήματα που επικαλέστηκε η ανακόπτουσα εταιρία ήταν το λεκτικό κοινοτικό σήμα WeserGold, για το οποίο η αίτηση καταχώρισης είχε κατατεθεί στις 3 Ιανουαρίου 2003 και η καταχώριση είχε γίνει στις 2 Μαρτίου 2005 υπό τον αριθ. σήματος 2994739 και το οποίο κάλυπτε τα προϊόντα των κλάσεων 29, 31 και 32 που αντιστοιχούσαν στην ακόλουθη περιγραφή ανά κλάση:

— Κλάση 29: «Διατηρημένα, ξηρά και μαγειρεμένα φρούτα και λαχανικά· ζελατίνες, μαρμελάδες, κομπόστες φρούτων· γαλακτοκομικά προϊόντα, συγκεκριμένα ροφήματα από γιαούρτι, αποτελούμενα κυρίως από γιαούρτι καθώς και από χυμούς φρούτων ή χυμούς λαχανικών»·

— Κλάση 31: «Νωπά φρούτα», και

— Κλάση 32: «Ύδατα μεταλλικά και αεριούχα· άλλα μη οινοπνευματώδη ποτά, συγκεκριμένα λεμονάδες, αεριούχα ποτά και ποτά με κόλα· χυμοί φρούτων, ποτά φρούτων, χυμοί λαχανικών και ποτά λαχανικών· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία».

10 Το δεύτερο από τα προγενέστερα σήματα που επικαλέστηκε η ανακόπτουσα εταιρία ήταν το λεκτικό γερμανικό σήμα WeserGold, για το οποίο η αίτηση καταχώρισης είχε κατατεθεί στις 26 Νοεμβρίου 2002 και η καταχώριση είχε γίνει στις 27 Φεβρουαρίου 2003 υπό τον αριθ. σήματος 30257995 και το οποίο κάλυπτε τα προϊόντα των κλάσεων 29, 31 και 32 που αντιστοιχούσαν στην ακόλουθη περιγραφή ανά κλάση:

— Κλάση 29: «Διατηρημένα, ξηρά και μαγειρεμένα φρούτα και λαχανικά· ζελατίνες, μαρμελάδες, κομπόστες φρούτων· γαλακτοκομικά προϊόντα, συγκεκριμένα ροφήματα από γιαούρτι, αποτελούμενα κυρίως από γιαούρτι καθώς και από χυμούς φρούτων ή χυμούς λαχανικών»·

— Κλάση 31: «Νωπά φρούτα», και

— Κλάση 32: «Ύδατα μεταλλικά και αεριούχα· άλλα μη οινοπνευματώδη ποτά, συγκεκριμένα λεμονάδες, αεριούχα ποτά και ποτά με κόλα· χυμοί φρούτων, ποτά φρούτων, χυμοί λαχανικών και ποτά λαχανικών· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία».

11 Το τρίτο από τα προγενέστερα σήματα που επικαλέστηκε η ανακόπτουσα εταιρία ήταν το λεκτικό διεθνές σήμα αριθ. 801149 Wesergold, για το οποίο η αίτηση καταχώρισης είχε κατατεθεί στις 13 Μαρτίου 2003 και το οποίο παρήγε αποτελέσματα στην Τσεχική Δημοκρατία, στη Δανία, στην Ισπανία, στη Γαλλία, στην Ιταλία, στην Ουγγαρία, στην Αυστρία, στην Πολωνία, στην Πορτογαλία, στη Σλοβενία, στη Σουηδία, στο Ηνωμένο Βασίλειο και στις χώρες της Μπενελούξ και κάλυπτε τα προϊόντα των κλάσεων 29, 31 και 32 που αντιστοιχούσαν στην ίδια περιγραφή προϊόντων που εκτέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 10.

12 Το τέταρτο από τα προγενέστερα σήματα που επικαλέστηκε η ανακόπτουσα εταιρία ήταν το λεκτικό γερμανικό σήμα WESERGOLD, για το οποίο η αίτηση καταχώρισης είχε κατατεθεί στις 12 Ιουνίου 1970, η καταχώριση είχε γίνει στις 16 Φεβρουαρίου 1973 υπό τον αριθ. σήματος 902472 και η ανανέωση στις 13 Ιουνίου 2000 και το οποίο κάλυπτε τα προϊόντα της κλάσης 32 που αντιστοιχούσαν στην ακόλουθη περιγραφή: «Μηλίτες, αναψυκτικά, μεταλλικά νερά, χυμοί λαχανικών ως ποτά, χυμοί φρούτων».

13 Το πέμπτο από τα προγενέστερα σήματα που επικαλέστηκε η ανακόπτουσα εταιρία ήταν το λεκτικό πολωνικό σήμα WESERGOLD, για το οποίο η αίτηση καταχώρισης είχε κατατεθεί στις 26 Ιουνίου 1996 και η καταχώριση είχε γίνει στις 11 Μαΐου 1999 υπό τον αριθ. σήματος 161413 και το οποίο κάλυπτε τα προϊόντα της κλάσης 32 που αντιστοιχούσαν στην ακόλουθη περιγραφή: «Μεταλλικά νερά και νερά πηγής· νερά επιτραπέζια, μη οινοπνευματώδη ποτά· χυμοί φρούτων, νέκταρ φρούτων, σιρόπια φρούτων, χυμοί λαχανικών, νέκταρ λαχανικών, αναψυκτικά, ποτά με βάση χυμούς φρούτων,

λεμονάδες, αεριούχα ποτά, ποτά με βάση μεταλλικό νερό, ice tea (παγωμένο τσάι), αρωματισμένα μεταλλικά νερά, μεταλλικά νερά με προσθήκη χυμών φρούτων — όλα τα παραπάνω ποτά ακόμη και για διαιτητικές χρήσεις που δεν εξυπηρετούν ιατρικούς σκοπούς».

14 Ο λόγος που πρόβαλε η Wesergold Getränkeindustrie προς στήριξη της ανακοπής της ήταν ο προβλεπόμενος στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, του οποίου οι διατάξεις περιλαμβάνονται πλέον στο άρθρο στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

15 Στις 11 Ιουνίου 2009 το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ (στο εξής: τμήμα ανακοπών) δέχτηκε την ανακοπή αυτή και απέρριψε την αίτηση καταχώρισης του σχετικού σήματος ως κοινοτικού σήματος. Για λόγους οικονομίας της διαδικασίας, το τμήμα ανακοπών, κατά την εξέταση της ανακοπής, περιορίστηκε να λάβει υπόψη μόνο το προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα, για το οποίο δεν ήταν αναγκαίο να αποδειχθεί ότι είχε υπάρξει ουσιαστική χρήση.

16 Στις 13 Ιουλίου 2009 η Lidl Stiftung άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009, κατά της απόφασης του τμήματος ανακοπών.

17 Με την επίδικη απόφαση του ΓΕΕΑ, το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ (στο εξής: τμήμα προσφυγών) δέχθηκε την προσφυγή αυτή και ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών. Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό είναι το ευρύ κοινό στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα προϊόντα που καλύπτονται από το σήμα του οποίου ζητούνταν η καταχώριση, δεδομένου ότι εμπίπτουν στην κλάση 33, δηλαδή στα «αλκοολούχα δυνατά ποτά, ειδικότερα [το] ουίσκι», δεν είναι παρόμοια με τα προϊόντα που καλύπτονται από τα προγενέστερα σήματα και που εμπίπτουν στις κλάσεις 29 έως 31. Κατά το τμήμα προσφυγών, ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων που καλύπτονται από το σήμα αυτό και εμπίπτουν στην κλάση 33 και των προϊόντων που καλύπτονται από τα προγενέστερα σήματα και εμπίπτουν στην κλάση 32 είναι πολύ μικρός. Τα επίμαχα διακριτικά σημεία εμφανίζουν μεσαίο βαθμό οπτικής και ηχητικής ομοιότητας, αλλά διαφέρουν εννοιολογικά. Όσον αφορά τον διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων, το τμήμα προσφυγών έκρινε κατ' ουσία ότι είναι ελαφρώς μικρότερος από τον μέσο όρο, λόγω της παρουσίας του λεξήματος «gold», το οποίο έχει ασθενή διακριτικό χαρακτήρα. Τέλος, η στάθμιση όλων των στοιχείων της συγκεκριμένης υπόθεσης στο πλαίσιο της αξιολόγησης του κινδύνου σύγχυσης καταλήγει, κατά το τμήμα προσφυγών πάντα, στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης μεταξύ των επίμαχων διακριτικών σημείων.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

18 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 21 Ιουνίου 2010, η Wesergold Getränkeindustrie άσκησε προσφυγή για την ακύρωση της επίδικης απόφασης του ΓΕΕΑ.

19 Η προσφεύγουσα, προς στήριξη της προσφυγής της, πρόβαλε τέσσερις λόγους ακύρωσης, οι οποίοι στηρίζονταν στον ισχυρισμό ότι συντρέχει παράβαση, πρώτον, του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', δεύτερον, του άρθρου 64, τρίτον, του άρθρου 75, δεύτερη περίοδος, και, τέταρτον και επικουρικά, του άρθρου 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009.

20 Το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε τον πρώτο μόνο από τους λόγους ακύρωσης αυτούς.

21 Με τις σκέψεις 24 και 25 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης το Γενικό Δικαστήριο δέχτηκε κατ' ουσία ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αντιπροσωπεύει ο μέσος καταναλωτής στην Ένωση.

22 Όσον αφορά τη σύγκριση των οικείων προϊόντων, το Γενικό Δικαστήριο δέχτηκε, με τη σκέψη 41 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, ότι τα οινοπνευματώδη ποτά που καλύπτονται από το σήμα του οποίου ζητούνταν η καταχώριση και τα μη οινοπνευματώδη ποτά που καλύπτονται από τα προγενέστερα σήματα παρουσιάζουν μικρό μόνο βαθμό ομοιότητας.

23 Όσον αφορά τη σύγκριση των επίμαχων σημείων, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε αφενός, με τις σκέψεις 47 και 50 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, ότι τα σημεία αυτά εμφανίζουν μεσαίο βαθμό ομοιότητας από οπτική και ηχητική άποψη και αφετέρου, με τη σκέψη 56 της απόφασης αυτής, ότι διαφέρουν εννοιολογικά.

24 Με τη σκέψη 58 της εν λόγω απόφασης το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα επίμαχα σημεία, παρά την οπτική και ηχητική ομοιότητά τους, είναι, κατόπιν σφαιρικής εξέτασης, διαφορετικά.

25 Το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε επίσης την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων στην οποία είχε προβεί το τμήμα προσφυγών και κατά της οποίας έβαλλε η Wesergold Getränkeindustrie.

26 Όσον αφορά τον ενισχυμένο διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων λόγω της χρήσης τους, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, με τις σκέψεις 65 έως 68 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το υπόμνημα που είχε καταθέσει η Wesergold Getränkeindustrie ενώπιον του τμήματος ανακοπών καθώς και το υπόμνημα που είχε καταθέσει η εταιρία αυτή ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, με τη σκέψη 70 της απόφασής του, ότι η Wesergold Getränkeindustrie δεν είχε διατυπώσει ρητώς, με το υπόμνημα αντίκρουσης που είχε καταθέσει ενώπιον του τμήματος προσφυγών, επιχειρήματα σχετικά με τον ενισχυμένο διακριτικό χαρακτήρα που θεωρούσε ότι είχαν αποκτήσει τα προγενέστερα σήματα λόγω της χρήσης τους και ότι είχε περιοριστεί να παραπέμψει στα έγγραφα που είχε καταθέσει ενώπιον του τμήματος ανακοπών και τα οποία πάντως περιείχαν τον ισχυρισμό ότι τα προγενέστερα σήματα είχαν ενισχυμένο διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσης τους, ισχυρισμό που στηριζόταν σε αποδεικτικά στοιχεία.

27 Με τις σκέψεις 71 και 72 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο δέχτηκε κατ' ουσία, στηριζόμενο στο άρθρο 64, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, ότι το τμήμα προσφυγών, για να αποφανθεί επί της προσφυγής, καλούνταν να προβεί εκ νέου σε πλήρη εξέταση της ανακοπής επί της ουσίας, τόσο από νομική άποψη όσο και ως προς τα πραγματικά περιστατικά, και ότι ήταν, κατά συνέπεια, υποχρεωμένο να εξετάσει όλα τα επιχειρήματα που είχαν διατυπωθεί από τη Wesergold Getränkeindustrie ενώπιον του τμήματος ανακοπών. Επομένως, αφού η Wesergold Getränkeindustrie είχε υποστηρίξει ενώπιον του τμήματος ανακοπών ότι τα προγενέστερα σήματα είχαν αποκτήσει ενισχυμένο διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσης τους, το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε, κατά το Γενικό Δικαστήριο, ότι η εν λόγω εταιρία δεν είχε επικαλεστεί την ενίσχυση του διακριτικού χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων ως αποτέλεσμα της χρήσης τους.

28 Με τη σκέψη 73 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε επομένως στο συμπέρασμα ότι το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

29 Με τις σκέψεις 82 και 83 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο δέχτηκε κατ' ουσία ότι το τμήμα προσφυγών, παραλείποντας να εξετάσει το βάσιμο των επιχειρημάτων που διατύπωσε και των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η Wesergold Getränkeindustrie ως προς τον ενισχυμένο διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων ως αποτέλεσμα της χρήσης τους, παρέλειψε να αναλύσει έναν παράγοντα που ήταν δυνητικά κρίσιμος για τη σφαιρική εκτίμηση της ύπαρξης κινδύνου σύγχυσης μεταξύ του σήματος που αφορούσε η αίτηση καταχώρισης και των προγενέστερων σημάτων και συνεπώς παρέβη ουσιώδη τύπο, με αποτέλεσμα να πρέπει να ακυρωθεί η επίδικη απόφαση του ΓΕΕΑ.

30 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο δέχτηκε τον πρώτο λόγο ακύρωσης που είχε προβάλει η Wesergold Getränkeindustrie και ακύρωσε την επίδικη απόφαση του ΓΕΕΑ, χωρίς να αποφανθεί επί των άλλων λόγων ακύρωσης που είχε προβάλει η εν λόγω εταιρία.

Αιτήματα των διαδίκων ενώπιον του Δικαστηρίου

31 Το ΓΕΕΑ, με την αίτηση αναίρεσης, ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, και

— να καταδικάσει τη riha WeserGold Getränke στα δικαστικά έξοδα τόσο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όσο και της αναιρετικής διαδικασίας.

32 Η riha WeserGold Getränke ζητεί την απόρριψη της αίτησης αναίρεσης και την καταδίκη του ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

33 Η Lidl Stiftung ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να καταδικάσει τη riha WeserGold Getränke στα δικαστικά έξοδα τόσο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όσο και της αναιρετικής διαδικασίας.

Επί της αίτησης αναίρεσης

34 Προς στήριξη της αίτησης αναίρεσης, το ΓΕΕΑ προβάλλει τρεις λόγους, οι οποίοι αντλούνται από παράβαση, πρώτον, του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009, δεύτερον, του άρθρου 76, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, σε συνδυασμό με το άρθρο 64, παράγραφος 1, και, τρίτον, της πάγιας νομολογίας κατά την οποία ένα σφάλμα δεν μπορεί να οδηγήσει στην ακύρωση απόφασης, αν είναι πρόδηλο ότι το σφάλμα αυτό δεν είχε επίπτωση στο περιεχόμενο της εν λόγω απόφασης.

Επιχειρήματα των διαδίκων

35 Με τον πρώτο λόγο αναίρεσης, το ΓΕΕΑ, υποστηριζόμενο από τη Lidl Stiftung, αιτιάται ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 40/94, επειδή, μολονότι είχε δεχτεί ότι τα επίμαχα σήματα ήταν, κατόπιν σφαιρικής εξέτασης, διαφορετικά, έκρινε ότι το τμήμα προσφυγών έπρεπε να έχει εξετάσει τον ενισχυμένο διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων που απέρρεε από τη χρήση τους. Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009 όμως, η ομοιότητα των επίμαχων σημείων αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση της ύπαρξης κινδύνου σύγχυσης. Επομένως, αν τα επίμαχα σημεία είναι, κατόπιν σφαιρικής εξέτασης, διαφορετικά, δεν είναι απαραίτητο, κατά το ΓΕΕΑ, να εξεταστεί αν το σήμα στο οποίο βασίζεται η ανακοπή έχει αποκτήσει, λόγω της εντατικής χρήσης του, ενισχυμένο διακριτικό χαρακτήρα. Το ΓΕΕΑ, επικαλούμενο, μεταξύ άλλων, την απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2004, C-106/03 P, Vedial κατά ΓΕΕΑ (Συλλογή 2004, σ. I-9573, σκέψη 51), ισχυρίζεται ότι η ερμηνεία αυτή είναι εξάλλου σύμφωνη με την πάγια νομολογία.

36 Η Lidl Stiftung, στηριζόμενη στη διάταξη της 14ης Μαρτίου 2011, C-370/10 P, Ravensburger κατά ΓΕΕΑ (σκέψη 50), προσθέτει ότι, κατά την εξέταση του κινδύνου σύγχυσης κάθε κριτήριο πρέπει καταρχάς να εξετάζεται αυτοτελώς, ανεξάρτητα από τη συνδρομή των άλλων προϋποθέσεων ή το πόσο έντονη είναι η παρουσία τους, και ότι ο ενισχυμένος διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος δεν μπορεί να αντισταθμίσει την έλλειψη ομοιότητας των επίμαχων σημάτων.

37 Το ΓΕΕΑ και η Lidl Stiftung θεωρούν, κατά συνέπεια, ότι, αφού δεν συνέτρεχε μια αναγκαία προϋπόθεση για την ύπαρξη κινδύνου σύγχυσης κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, κακώς το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την επίδικη απόφαση του ΓΕΕΑ με το σκεπτικό ότι το τμήμα προσφυγών δεν είχε εξετάσει τον ενισχυμένο διακριτικό που είχαν ενδεχομένως αποκτήσει τα προγενέστερα σήματα λόγω της χρήσης τους.

38 Η riha WeserGold Getränke θεωρεί ότι ο πρώτος λόγος αναίρεσης είναι αβάσιμος, διότι η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ότι δεν υπήρχε ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημάτων αποτελούσε ενδιάμεσο συμπέρασμα, το οποίο έπρεπε να εξεταστεί στη συνέχεια σε συνάρτηση με το ζήτημα του διακριτικού χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων. Κατά την εταιρία αυτή, η εννοιολογική ομοιότητα των σημάτων δεν μπορεί να εκτιμάται ανεξάρτητα από το ζήτημα του διακριτικού χαρακτήρα τους. Συγκεκριμένα, η αντίληψη που διαμορφώνει το κοινό ως προς ένα σήμα διαφέρει ανάλογα με το αν ορισμένα στοιχεία του σήματος έχουν εντυπωθεί στη μνήμη του κοινού λόγω της ιδεατής έννοιας στην οποία παραπέμπουν ή λόγω της φήμης που έχουν αποκτήσει ως σήμα.

39 Η riha WeserGold Getränke φρονεί επίσης ότι η άποψη την οποία υποστηρίζει το ΓΕΕΑ δεν στηρίζεται σε καμία πάγια νομολογία.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

40 Το ΓΕΕΑ, με τον πρώτο λόγο αναίρεσης, βάλλει κατ' ουσία κατά του ότι το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την επίδικη απόφαση του ΓΕΕΑ με το σκεπτικό ότι το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να εξετάσει τον ενισχυμένο διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων που απέρρεε από τη χρήση τους, μολονότι το ίδιο το Γενικό Δικαστήριο είχε δεχτεί προηγουμένως ότι τα επίμαχα σήματα δεν ήταν όμοια.

41 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι, ενόψει της εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, ο κίνδυνος σύγχυσης προϋποθέτει ταυτότητα ή ομοιότητα μεταξύ του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και του προγενέστερου σήματος, καθώς και ταυτότητα ή ομοιότητα των προϊόντων ή υπηρεσιών που αφορά η αίτηση καταχώρισης με εκείνα για τα οποία είχε καταχωριστεί το προγενέστερο σήμα και ότι οι προϋποθέσεις αυτές τίθενται σωρευτικώς (προπαρατεθείσα απόφαση Vedial κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 51, και απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2007, C-234/06 P, Il Ponte Finanziaria κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2007, σ. I-7333, σκέψη 48).

42 Αντίθετα από ό,τι υποστηρίζει η riha WeserGold Getränke, υπάρχει πάγια νομολογία του Δικαστηρίου επί του ζητήματος αυτού. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο έχει υπενθυμίσει επανειλημμένα ότι, αν δεν υπάρχει ομοιότητα του προγενέστερου σήματος με το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, ούτε ο ενισχυμένος διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος ούτε το γεγονός ότι οι οικείες υπηρεσίες ή τα οικεία προϊόντα είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια αρκούν για να διαπιστωθεί η ύπαρξη κινδύνου σύγχυσης των επίμαχων σημάτων (βλ. επ' αυτού απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου 2010, C-254/09 P, Calvin Klein Trademark Trust κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2010, σ. I-7989, σκέψη 53 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

43 Επιπλέον, με τη διάταξη της 4ης Μαρτίου 2010, C-193/09 P, Kaul κατά ΓΕΕΑ, το Δικαστήριο απέρριψε ως προδήλως αβάσιμο τον λόγο αναίρεσης που στηριζόταν σε νομικό σφάλμα στο οποίο είχε υποπέσει, κατά την αναιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο, επειδή είχε δεχτεί ότι η ανακοπή που στηρίζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 μπορεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, να απορρίπτεται κατόπιν απλώς και μόνο της εξέτασης της ομοιότητας των επίμαχων σημάτων και επομένως, μεταξύ άλλων, χωρίς να εξετάζεται ο ενδεχομένως ενισχυμένος διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος. Το Δικαστήριο, με τη σκέψη 45 της εν λόγω διάταξης, αποφάνθηκε κατ' ουσία ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε νομικό σφάλμα, όταν δέχτηκε ότι το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ, αφού είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το σχετικό κοινό δεν μπορούσε σε καμία περίπτωση να θεωρήσει ότι τα επίμαχα σήματα ήταν παρόμοια, καλώς συνήγαγε

ότι αποκλειόταν οποιοσδήποτε κίνδυνος σύγχυσης, χωρίς να είναι προηγουμένως απαραίτητο να εξετάσει, κατά τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου σύγχυσης, κατά πόσον ιδίως το προγενέστερο σήμα είχε ενδεχομένως ενισχυμένο διακριτικό χαρακτήρα.

44 Η ομοιότητα των επίμαχων σημάτων αποτελεί συνεπώς αναγκαία προϋπόθεση, ενόψει της εκτίμησης της ύπαρξης κινδύνου σύγχυσης, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009. Κατά συνέπεια, η έλλειψη ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημάτων καθιστά ανεφάρμοστο το εν λόγω άρθρο 8.

45 Ο ενισχυμένος διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος λόγω της χρήσης του αποτελεί συνεπώς στοιχείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να εκτιμάται αν η ομοιότητα μεταξύ των σημείων ή μεταξύ των προϊόντων και υπηρεσιών είναι αρκετή για να δημιουργήσει κίνδυνο σύγχυσης (βλ. επ' αυτού απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 24).

46 Εν προκειμένω όμως, η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου βασίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

47 Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο, ενώ με τη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης έκρινε ότι τα επίμαχα σημεία, παρά την οπτική και ηχητική ομοιότητά τους, είναι, κατόπιν σφαιρικής εξέτασης, διαφορετικά, προχώρησε στη συναγωγή των νομικών συνεπειών που είχε για τη νομιμότητα της επίδικης απόφασης του ΓΕΕΑ το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών δεν είχε εξετάσει τον διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων. Έτσι, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, με τις σκέψεις 70 έως 72 της εν λόγω απόφασης, ότι το τμήμα προσφυγών ήταν υποχρεωμένο να εξετάσει τον ενισχυμένο διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων ως αποτέλεσμα της χρήσης τους, σύμφωνα με το άρθρο 64, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, πράγμα που είχε παραλείψει να πράξει. Το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε κατόπιν αυτών, με τη σκέψη 82 της εν λόγω απόφασης, ότι η συνέπεια του σφάλματος αυτού ήταν ότι το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να εξετάσει έναν παράγοντα που ήταν δυνητικά κρίσιμος για τη σφαιρική εκτίμηση της ύπαρξης κινδύνου σύγχυσης και, με τη σκέψη 83 της ίδιας απόφασης, ότι το σφάλμα αυτό αποτελούσε παράβαση ουσιώδους τύπου, του οποίου η παράβαση συνεπαγόταν κατ' ανάγκη την ακύρωση της επίδικης απόφασης του ΓΕΕΑ.

48 Το Γενικό Δικαστήριο δηλαδή, κρίνοντας ότι η παράλειψη του τμήματος προσφυγών να αναλύσει τον ενισχυμένο διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων λόγω της χρήσης τους συνεπαγόταν την ακυρότητα της επίδικης απόφασης του ΓΕΕΑ, απαιτούσε από το τμήμα προσφυγών να εξετάσει ένα στοιχείο που δεν ήταν κρίσιμο για την εκτίμηση της ύπαρξης κινδύνου σύγχυσης, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, μεταξύ των επίμαχων σημάτων. Συγκεκριμένα, αφού το Γενικό Δικαστήριο είχε διαπιστώσει προηγουμένως ότι τα επίμαχα σήματα ήταν, κατόπιν σφαιρικής εξέτασης, διαφορετικά, αποκλειόταν οποιοσδήποτε κίνδυνος σύγχυσης και η ενδεχόμενη ύπαρξη ενισχυμένου διακριτικού χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων λόγω της χρήσης τους δεν μπορούσε να αντισταθμίσει την έλλειψη ομοιότητας των εν λόγω σημάτων.

49 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το ΓΕΕΑ βασίμως υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει νομικό σφάλμα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

50 Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι δύο άλλοι λόγοι αναίρεσης, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με την εν λόγω απόφαση, ότι το τμήμα προσφυγών ήταν υποχρεωμένο να εξετάσει τον ενισχυμένο διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων ως αποτέλεσμα της χρήσης τους και ακύρωσε, με την αιτιολογία αυτή, την επίδικη απόφαση του ΓΕΕΑ, μολονότι είχε διαπιστώσει προηγουμένως ότι τα επίμαχα σήματα δεν ήταν παρόμοια.

Επί του αιτήματος αντικατάστασης ορισμένων σημείων του σκεπτικού

Επιχειρήματα των διαδίκων

51 Η riha WeserGold Getränke, μολονότι δεν ζητεί ρητά την αντικατάσταση ορισμένων σημείων του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης και τονίζει ότι η απόφαση αυτή δεν είναι βλαπτική για την ίδια, βάλλει κατά ορισμένων πτυχών της απόφασης αυτής.

52 Πρώτον, όσον αφορά την ομοιότητα των προϊόντων, η riha WeserGold Getränke βάλλει κατά του γεγονότος ότι το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, με τη σκέψη 35 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, ορισμένα συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία η ίδια είχε προσκομίσει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για να αποδείξει ότι πολλοί παραγωγοί αλκοολούχων ποτών παράγουν μη αλκοολούχα ποτά και ότι πολλοί παραγωγοί χυμών παράγουν αλκοολούχα ποτά. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε επίσης υπόψη το γεγονός ότι τα μικτά ποτά θεωρούνται αλκοολούχα ποτά, δυνάμει του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) 110/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με τον ορισμό, την περιγραφή, την παρουσίαση, την επισήμανση και την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων των αλκοολούχων ποτών και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1576/89 του Συμβουλίου (ΕΕ L 39, σ. 16), οπότε τα εν λόγω ποτά έπρεπε να συγκριθούν με τα μη αλκοολούχα ποτά που διετίθεντο στο εμπόριο υπό τα προγενέστερα σήματα.

53 Δεύτερον, όσον αφορά την εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημάτων, η riha WeserGold Getränke ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε επαρκώς το συμπέρασμα ότι οι εννοιολογικές διαφορές μεταξύ των σημάτων αυτών εξουδετέρωναν τις ηχητικές και οπτικές ομοιότητές τους.

54 Τρίτον, η riha WeserGold Getränke βάλλει κατ' ουσία κατά του γεγονότος ότι το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε ένα μόνο από τα προγενέστερα σήματα και δεν συνεκτίμησε τα άλλα σήματα που είχε επικαλεστεί προς στήριξη της ανακοπής της.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

55 Υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το παραδεκτό του αιτήματος αντικατάστασης σημείων του σκεπτικού προϋποθέτει την ύπαρξη έννομου συμφέροντος, υπό την έννοια ότι το αίτημα αυτό πρέπει να μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να προσπορίζει όφελος στον διάδικο που το έχει υποβάλει. Αυτό συμβαίνει όταν το αίτημα αντικατάστασης σημείων του σκεπτικού συνιστά αμυντικό ισχυρισμό κατά λόγου αναίρεσης (απόφαση της 11ης Ιουλίου 2013, C-439/11 P, Ziegler κατά Επιτροπής, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

56 Σχετικά με το πρώτο αίτημα, το οποίο αφορά τα σημεία του σκεπτικού για την ομοιότητα των προϊόντων που καλύπτονται από τα επίμαχα σήματα, επισημαίνεται ότι δεν πρόκειται για αμυντικό ισχυρισμό κατά λόγου αναίρεσης που να έχει προβάλει το ΓΕΕΑ, αφού αφορά την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την υποχρέωση του τμήματος προσφυγών να εξετάσει τον ενισχυμένο διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων ως αποτέλεσμα της χρήσης τους. Το αίτημα αυτό δεν μπορεί συνεπώς να ανατρέψει τη διαπίστωση ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί. Κατά συνέπεια, η riha WeserGold Getränke δεν έχει συμφέρον να υποβάλει το εν λόγω αίτημα, το οποίο είναι επομένως απαράδεκτο.

57 Σχετικά με το δεύτερο αίτημα, το οποίο αφορά τα σημεία του σκεπτικού για την εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημάτων, επιβάλλεται επίσης η διαπίστωση ότι το αίτημα αυτό δεν αποτελεί αμυντικό ισχυρισμό κατά του λόγου αναίρεσης του ΓΕΕΑ, διότι σκοπός του είναι να τεθεί υπό αμφισβήτηση η ορθότητα της εκτίμησης του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την υποχρέωση του τμήματος προσφυγών να εξετάσει τον ενισχυμένο διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων

ως αποτέλεσμα της χρήσης τους. Επομένως, ούτε αυτό το αίτημα μπορεί να ανατρέψει τη διαπίστωση ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί. Κατά συνέπεια, η riha WeserGold Getränke δεν έχει έννομο συμφέρον για την υποβολή του αιτήματος αυτού, το οποίο είναι επομένως απαράδεκτο.

58 Όσον αφορά το τρίτο αίτημα, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα, επειδή δεν εξέτασε παρά ένα μόνο από τα προγενέστερα σήματα, στο οποίο μάλιστα δεν αναφέρθηκε καν η riha WeserGold Getränke, το αίτημα αυτό δεν μπορεί να ανατρέψει τα αποτελέσματα της αναίρεσης της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, αφού το σφάλμα του Γενικού Δικαστηρίου θα αφορούσε, εν πάση περιπτώσει, το προγενέστερο σήμα που αποτέλεσε ακριβώς, κατά τη riha WeserGold Getränke, το αντικείμενο της εκτίμησης του Γενικού Δικαστηρίου. Αυτό το αίτημα αντικατάστασης ορισμένων σημείων του σκεπτικού δεν συνιστά συνεπώς αμυντικό ισχυρισμό κατά των λόγων αναίρεσης που έχει προβάλει το ΓΕΕΑ ούτε προσπορίζει όφελος που να θεμελιώνει έννομο συμφέρον. Το εν λόγω αίτημα είναι επομένως απαράδεκτο.

59 Κατά συνέπεια, το αίτημα αντικατάστασης ορισμένων σημείων του σκεπτικού, το οποίο έχει υποβάλει η riha WeserGold Getränke, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

Επί της αναπομπής της υπόθεσης στο Γενικό Δικαστήριο

60 Δυνάμει του άρθρου 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν η αίτηση αναίρεσης είναι βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση αυτή, μπορεί είτε να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση, είτε να την αναπέμψει στο Γενικό Δικαστήριο για να την κρίνει.

61 Δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε μόνο τον πρώτο από τους τέσσερις λόγους ακύρωσης που είχε προβάλει η riha WeserGold Getränke προς στήριξη της προσφυγής της, το Δικαστήριο εκτιμά ότι η υπό κρίση διαφορά δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση. Επομένως, η υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στο Γενικό Δικαστήριο.

Επί των δικαστικών εξόδων

62 Δεδομένου ότι η υπόθεση αναπέμπεται στο Γενικό Δικαστήριο, το Δικαστήριο επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση δίκης.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Σεπτεμβρίου 2012, T-278/10, Wesergold Getränkeindustrie κατά ΓΕΕΑ — Lidl Stifung (WESTERN GOLD).

2) Αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)